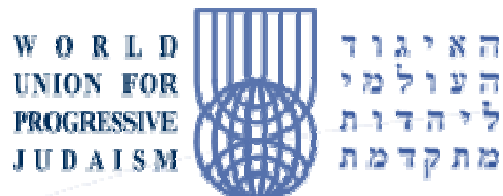

5774

Torah from Around the World

רבי ישמעאל אומר: הוי קל לראש ונוח לתשחורת
והוי מקבל את כל האדם בשמחה

Rabbi Jisjmaël zegt: Wees soepel met je meerderen, en geduldig met een jongere, en ontvang iedereen met vreugde. Pirké Avot 3:12 [Spreeken over de Fundamenten, uitgave Amphora Books]

Sjabbat 2 augustus 2014 / 6 av 5774, Dewariem, Dewariem/Deuteronomium 1:1 – 3:22

Tanach: blz. 349 - 357

Haftara : Jesaja 1:1-27

Tanach: blz. 801 - 803

Commentaar: rabbijn Uri Lam, Sociedade Israelita da Bahia (Joodse Gemeenschap Bahia), Brazilë

Vertaling: Frits Pront

[Het Engelse origineel](#)

Alleen degenen die bewust leven, worden wijzer en hierin verschillen ze van andere soorten temidden waarvan zij leven. ('The Bee', Fernando Pessoa, Portugese dichter 1888-1935)

Mosjé: een man van het woord

De sidra waarmee het boek Dewariem opent, bevat een intrigerende bijzonderheid: dit is, sinds Mosjé de leiding over het volk van Jsraëel op zich nam, de eerste keer dat wij niet de mededeling te horen krijgen: „En de Heer sprak tot Mosjé en zei...” Het laatste boek van de Tora begint met: „En dit waren de woorden die Mosjé tot Jsraëel heeft gesproken.” Eerder placht Mosjé zich onzeker te voelen over zijn missie: „Neemt U mij niet kwalijk, Heer, maar ik ben geen goed spreker (...) ik kan nooit de juiste woorden vinden” (Sjemot/Exodus 4:10), en God antwoordde: „Ga nu, Ik zal bij je zijn als je moet spreken en je de woorden in je mond leggen” (Sjemot

4:12). En zo gebeurde het. God zei tegen Mosjé de geboden die hij moest overbrengen aan het volk. Mosjé was op dat moment misschien meer een uitvoerder dan een leider.

Bijna veertig jaar lang had Mosjé bijgedragen aan de omvorming van een groep mensen die verdeeld waren in stammen tot een coherente groep mensen. Deze ontwikkeling vond steeds plaats onder Gods leiding. Ondertussen werkten de Jisraëlieten aan onderling vertrouwen en schreven ze aan een gemeenschappelijke geschiedenis. Tijdens deze gemeenschappelijke tocht door de woestijn vochten zij tegen vijanden van buitenaf en boden zij het hoofd aan onderlinge vetes, die het leven kostte aan leiders zoals Korach en hun bondgenoten, en niet te vergeten, aan Mirjam en Aharon. Bovendien zagen zij andere leiders opkomen, zoals Jehosjoea ben Noen en de controversiële Pinchas. Het werd een samenleving waarbij het leiderschap geleidelijk overging van God naar Mosjé en van hem naar duizenden andere leiders die opgeleid werden om aan de noden van het volk tegemoet te komen.

Wij lezen in een Midrasj (Dewariem 1) dat Rabbijn Sjmoeël bar Nachman bij het woord ‘dewariem’ (woorden) aan het begrip ‘devoriem’ (bijen) moet denken, en hij vertelt ons: „De Heilige Gezegend is Hij zei: Mijn kinderen hebben zich als bijen in de wereld gedragen, de rechtschapenen en de profeten zijn hen daarbij behulpzaam geweest.” Het was en is een grote uitdaging om mensen te leiden die zoet als honing zijn, die in teamverband werken; maar het is een nog grotere uitdaging om leiding te geven aan degenen wier angel altijd paraat is om pijn te veroorzaken.

Het volk Jisraël is oud geworden evenals Mosjé. De uitvoerder is een leider geworden, die het volk in zijn eigen taal kan toespreken, dus begrijpelijk en precies. Als een goede leermeester herinnerde Mosjé het volk eraan waar het vandaan kwam, welke moeilijkheden het had overwonnen en welke uitdagingen het had getrotseerd. Hijzelf verwierf diepgaande zelfkennis, werd waardig ouder en groeide uit, volgens Maimonides, tot een profeet en leider die zijn gelijke niet kent. Met behulp van woorden die hij zelf koos, leidde Mosjé het volk naar zijn bestemming. Zijn woorden dienen nog steeds als leidraad, bevatten lessen en voeren ons naar onze eigen bestemmingen als Joods volk, tot op de dag van vandaag.